

બનામે ખુદા.

ગુલબરે કબ્રાલી.

ઉર્દુ જબાન ઔર ગુજરાતી હરફેમેં

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ખુકરસલર સાકરલાલ ખુલાખીદાસ.

રીચીરોડ-અમદાવાદ.

આવનિ ૬ રી.

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણદરવાળા પામે સુડીઓળમાં નંબર ૨૭૪૩
નાળા મદાનમા આવેલા ધી ગત્તમાજર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરતલાલ બેશીંગલાહએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

કિંમત ૦-૨-૦

ગુલબરે કવ્વાલી

ગઝલ—જલાલી.

કે કીસ જ્યામેં તેરી સના દેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—
 બાહમા સીકત હયે તુ અયે ખુદા તેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—
 તેં કનસે કોનો મકાબના તેરે નુરસે યે જલાળના—
 બેઠહુર તેરા હે માસીવા તેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—
 નેરી હર સીકતકા કમાય હે તેરી જાતકા ન કવાલહે—
 તેરી ધિપ્તીદાહે ન ઇનોહા તેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—
 હે હકુમ પેલ્સે કદમ મેં થા વો કદમ હમે અખનો હકમમે
 હેરાઅબીતેરા તેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—
 શાહ હુસને તમામ હે તેરા યુમદઅદના ગત્તામહે—
 તે પુજેબી હુરન પોહી દીખા તેરી શાન જલ્સે જલાલહુ—

ગઝલ—જલાલી.

કનાકા વતમ અએ સાડા મંએ પી પીતુ તુ ભરકરદે,
 બકાકા મએમે આંખે મીચ્લ નરગીસ મમ્ત કદકરદે,
 નીરાના તએ તુ અએ મએલા તીરાલી હએ તેરી શાને
 કાસીકા ખાકકી દેરી કાસીકા સંગ મરમરદે,
 કહા છપીતસે હકને હમે મીલાદે પેગમ્બર,
 મેને મહેખુશકી આમદકા તુ પએગામ ધરવરદે.
 જલાલી રાએ ખએરલ વગપર—જખ મંએગત પોહેખુ
 બરમે ગરદીશે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સરસરદે.
 જલાલી હએ અજખ હસ કાદરે કયુમકી કુદરત,
 કાસીકા તાજ મુલતાની કાસીકા ભીક દરદરદે.

ગઝલ—કવ્વાલી.

સીતમસે બાઝ આ જાલીમ કયામત હોનેવાલી હે
 બપાએ દાવરે મહેશર અદાલત હોનેવાલી હે
 નજર બાએ સંબલ બેદા કયામત હોનેવાલી હે
 કાસીકા હુસન રોજ અફઝુકી શોહરત હોનેવાલી હે
 અદંગે ચારકા મુશતાક દીલબી હે જીગરબી હે
 સાતમ યેપેકે દોનુમે રકબત હોનેવાલી હે
 ન કુકરા કર ચલોહર હર કદમપર એમી શોખસે હે
 તુમારી આલસે બરખા કયામત હોનેવાલી હે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલામરે કલ્યાણ

વિષય ૬૪૬૮: ૪ ૩૧૮

કીર્તીકે હુસ્તપર ઉતરી તખત આતી જાતી હે
 હીસીનોઠા ખખર કરોઢો અદાલત હોનેવાલી હે
 લીધે શમસેર પુરચં આજ વો મક્તીવમેં આતે હે
 મુખારીકે બાદ મુસતાફા સહાદત હોનેવાલી હે

ગઝલ—કબ્જાલી.

આહે બોલો યા ન બોલો મે તેરી જાનપે શીદા હુ
 તેરી ગલીમેં આયા તેરે ધરકને સતાયા બદનામ હો રહાહું
 તેરે ધસકકી કટારી લાગી હે વીરહકારી જખમી હો રહાહું
 તેરે ગલેમેં મજરા મેરે ગલેમેં સેલી ગલે હાર હો રહાહું
 લેલીકે દરપે મજનુ કરતા હે ખાનવા ઇંદર તેરંકા ગદાહું
 સીંધલીને ધુલજં મારા મનસુર યં પુકારા સુત્રીપે અહ રહાહું

ગઝલ—કબ્જાલી.

મળ દેતેહે કયા યાર તેરે ખાન ધુંધરવાલે
 તેરે ખાલ ધુંધરવાલે તેરે ખાલ ધુંધરવાલે
 રહેલેથી તકરાર દીલકુ અમ કરતેહે ખાર
 તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે
 ખાત હે જંજલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ,
 અપની જુલફોકો સવાર ઐ બોઝશેરે વાલે

ગઝલ—કબ્જાલી.

અપને ખાનકી જંગન બની જંગન બની ખેરાંગન બની ઝેઠ.
 પતા દુટા ડાલસે લેજો પવન ઉડાય
 અગર ખીજડે કમ મીજેગે દુર બસે હોખમ—મે જંગન બની.
 કફન હમારી ગોદડીને દેશ હે માસે ગોર,
 હુમ તુમારે ધર અલે ખાન લોકો ન પાવ સોર—મે જંગન બની.
 દેહલીકી તો દુલહન બની દુલા નીજા નાન
 હીદકે વાલી યુમહી બને હો ખાન મદન—મે જંગન બની.

ગઝલ—કબ્જાલી.

કાયા દામ દે મયોરે વો જતો જુવાનીપર અરે જતો જુવાનીપર
 મીઠીકા કર ખીજાના પથરકા લે શીરાના
 તન આંખમે મીલ્લ મયો જતો જુવાનીપર
 નેનુકી ભર કટારી પાનીકા ભરકે સે ખર
 આંસુસે મોનુંઆ મયો જતો જુવાનીપર
 મોહજુમ જાન જાની કીયું જન દીવાના
 સરેકી ખાખ જાડકે જતો જુવાનીપર.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાયદા કરેકે પ્યા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા,
 વોહ મેહેરકી અંખયા ફેર લીની હરદમકા આના છોડ દીયા
 જરા દરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વારું રાખ તન મન
 તેરે ઇસ્કમે બોયા સારા જોખન મંચને અપના બેગાના છોડ નીચ
 ઇસ આહસે પહેલે નેહ લગા ઓર મનકો મોરે ફે લીયા,
 અસે બસે કિસ દેશમેં જા નંઈસિ દેશકા આના છોડ દીયા '
 જાએં એરી સખી અજમેરકો ચલ જહાં અપને પ્યાકા બાસા હંગ.
 પ્યા બિના કશુ જાવત ના મૈલ દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલ.

આયા કરો ઇધરબી મેરી જાં કબી કબી,
 નિકલ હમારે દિલકેબી અરમાં કબી કબી,
 પાલો ન ગેસુઓં કો મો કાલી બલાકે હયે,
 હયેરા કરેંગે રોઝ પરેશાં કબી કબી.
 આનેમેં જાના આપકો ગર હિઝ હય યહાં,
 ખત તો લિખા કરો મહેતાબી કબી કબી,
 પુછા શબે વિસાલ કે આઓંગે યા નહી,
 કુછ સોંચ કહને લગે હાં કબી કબી.
 યાદ આતી હય જિસ વક્ત મુજહે સુરએ મુલુક,
 પડત લેતા હું મૈ ખાલક ફૂરઆં કબી કબી.

ગઝલ.

અઝીલો આલમે ફાતીસે જાખ અપના ગુઝર હોગા,
 નિકલી ઇસ મુલકસે ઝેરે ઝમી જંગલમેં ધર હોગા.
 અંધેર તંગ વોહ ધર હયે ન તક્યા હૈ ન ખિસ્તર હયે
 મકા વોહ પુર ખતર હોગા ન આગન ઓર ન દર હોગા.
 ન જાને હમ કિસીકો વાં ન કોઇ હમકો જાનેગા,
 નહી પએઆન માલિકસે કહો કયુંકર ગુઝાર હોગા.
 હુવા હયે દિલ મેરા ઝેરો ઝખર હિસ દિનકી આફતસે,
 કે જીસ દીન ચેહ ઝમીના આસ્માં ઝેરો ઝખર હોગા.
 તુમ ઇન બાતોંપે જુલે હો તો ચેહ બાતે નહી હિસબ,
 નયા આલમ નયા નકશા, નયાહી વોહ નગર હોગા.
 બકે તું ક્યા હય અથ હમઝા નહો માયુસ રહમતસે,
 નેરે સરપર શરીએ આસ્વાં ખૈરલ બશર હોગા.

ગઝલ.

ઝમાને જાન માસ હય ચે દુન્યા દેખી લાલી હય;
 ન કોઇ હય ખુશી ખુરશ ન કોઇ ગમસે ખાલી હય.
 ઝમાને તુજપે મરતા હય ઝમાને તુજપે સયદા હય,
 ખુદાને રીકલ તેરી નુરકે સાંચમે દાલી હય.
 કારીકે દીલકો છીનાં હય કીસી કે દીન વધમાંકા,
 અબી અમ જા ઝરા દમભે કયામત આને વાલી હય.

ગઝલ.

નીમાહે યાર મદ મસ્તીનેંબી હોંશીઆર કયેસી હયે
 મેરા દીલ છીન લેનેંકે લીએ તૈયાર કયેસી હયે
 અદાસે ફેરકર ખંજર ગલે પર યું ભગે કહેને
 સદીકે નાજ બતલાઓ કે ઇસ્મે ધાર કયેસી હમે
 જીગર મે છાઇ પહેલુમે ધુસકે દીલમે જા તડપી
 મજામકી સુઘબુલો ચંચલ નીમાહે યાર કયેસી હમે
 હમીકા ઝખ્ખે કરતે હયે હમીએ પુછતે હયેયું
 અતસાહેબ બતાદેના મેરી તલવાર કયેસી હમે
 દુઆબી સદકે હોતી હયે નીમાહે તીર કાતીખદ
 સહાદત સરકદાનેકે લીએ તૈયાર કયેસી હમે

ગઝલ.

દીલ કીસીસેં ન લગાના જના જવાની પનમેં
 કયા દાગ દે ગયોરે જના જવાની પનમેં.
 સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હે બે કરારી;
 કેસે કહું ન જારી જના જવાની પનમેં.
 નબનોકે કરકટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
 આંસુસે મોં ધુલાના જના જવાની પનમેં.
 માટીકા કર ખીજોના ઇટોકા કર શીરાના,
 બનખાકમેં મીલાના જના જવાની પનમેં.
 મેહબુબ જાત જના મેંહો ગયા દીવાના,
 શહેરોંકા ખાકજાના જના જવાની પનમેં.

ગઝલ.

સેખાઝ સીતમ આલીમ કીયામત હોને વાલી
 બ પેશ્વે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હય
 નઝર બાઝે સંલંલ બેઠો કીયામત હોને વાલી હય
 કીસીકે દુરને રોઝ અલજોંકી શાહરત હોને વાલી હય

हमारे धरक की दुन्या में शोहरत होने वाली हय
 कीसी मायुक कमरीन से सरारत होने वाली हय
 न हुकराकर यलो हर हर कदम पर अयसी शोभीसे
 तुमहारी याव से परपा कीयामत होने वाली हय
 कीसी के हुसेन पे जिनकी तपीअत आती जाती हय
 हरीनों के अजर करेहो अदावत होने वाली हय

गऊल.

या पंजतन अयाना जग जन तनसे निकले,
 निकले तो या मोहम्मद मेरे दहनसे निकले
 आवेगा मेरा प्यारा अजोगी धुनकी मुरली
 जग वोह मेरा सयरीयां जोगनके जनसे निकले,
 मेरे मरीजे दिलकी उम्मीद है तो येह है
 जानोये उरके सर हो और जन तनसे निकले.
 जग जनना इजने पुत्र है कड़ीपो गुलोसे जहर
 हमके तो हो गये हैं परसे यमनस निकले.
 निकले जनाजा मेरा जग यारकी गलीस
 तो कजमये शहादत सगके दहनसे निकले
 क्या लायाथा सिडंहर दुन्यासे ले गया क्या.
 वे दोनों हाथ आली आदिर कहनसे निकले.

गऊल.

वे कमसे आव जीअरे हय वे शुरत कयुं जनी गमकी
 तुम्हारे दुस्मनोके क्या पडी हे मेरे मातमकी
 मजे धसमेंडी आताहे नमक छींछुके नमक छींछुके
 कस्तम लेलो नहि आदत मेरे जपमोके मलहमकी
 सीकावत कीससें क्या कीछये हाथ क्या उलटा जमानोहय
 पडहाया प्यार जग हमने मोहजमत आपने कमकी
 न मीलयेगा न मीलयेगा द्वाध हम पर न लछगे
 खुदाका शुंकर हय पड़ेले मोहोजत आपने कमकी
 खुदा जाने तुम्हेबी रहेम आताहे गरीबोंपर
 पसे परछेती तो मोहोवत नहि मीलती डार्ड हमकी
 कहां जना हय बम बमकर यलो येसीबी क्या जलूकी
 खुदा रज्जे तुम्ही तुम हो नजर पडतीहे आबमकी
 जरातो सोअ अब गाशील के हमका क्या दीकाना हवे
 नीकल वे जग गया तनसे तो सज आपना भीमाना हवे

મુસાફીર તુ હે ઓર દુન્યા સરા હે જુલ મત ગાફીલ
સફર મુલકે અરમ આખીર તુજે દર પેશ આના હય
લગાતા હય અખસ દોલત પે કયું તું દીલકો અખ નાહક
ન આવે સાથ કુચ હરગીજ યહાં સખ છોડ જનાં હય
ન બાઈખિંધ ન કોઈ હય ન કોઈ આશનાં અપનાં
ખખુગી ગૌર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાના હય
લમા રેહ માદમેં ઉસકી અઝર અપની સફા ચાહે
અખસ દુન્યા કે ધંધો મે કુવા જુલ ટયું તું દીવાને

ગઝલ.

યા યુસ્તફા તુમ્હી હો શાનોમેં શાન બાલે
સર મીનદા તેરે આમે સખ આન ખાન બાલે
જગસે કુવે ઝમીપર તુમ જલવા ફરમાં સાહેબ
જુમહો ગએ યા અગલે નામો નીશાન બાલે
તેરી સનામેં સખ હેંઅ જુલ છુટયાં શજર નક
તેખ તુમ શરાસે લેકર સખ આસમાન વ વે
મેહશર કે દીન કહેગે સખ આપસે નખી યું
લીલલાહ લખ હીલાદે શીરી ઝમાન બાલે
ખુલવાયે મદીનેમેં યા શાહ જલદ ઇતકો
કુરખાન તુમપે સખ હેંઅ હીનદોસ્તાંન બાલે
કલશાંનમેં કીસીકી નાજલ કુવા હેય કાઝી
ખેગમ્યરોમેં તુમ હો સાહબ કુરાન બાલે

ગઝલ.

અયગા લાગી સુન્દર બન જલ ગયો અયગા,
બઝકે ઇશકકી સારે બદનમેં આગ લગી,
બોહ સોઅલા બઝકા દહનમેં આગ લખી,
તેરે તો અત્રિશે રૂખસે ચમનસેં આગ લગી,
મરે તો જાનો જિગર ઓર મનમે આગ લગી.
મેહ રો રો કહેતી થી ખુલખુલ ચમનમેં આગ લગી-અયગા.
બોહ કયા હિનાથી થી ચમનમે મગાએ સીરીને ?
ઓર ઉસ્કી ખલકમેં શોહરત ઉડાઇ સીરીને,
કહું કયા સેર અબખખ દિખાઇ સીરીને,
ધધિર વા હાથોમેં મેહદી લગાઇ સીરીને,
ઓર ઇસ તરફકો દિલે દોહકનમ આગ લગી-અયગા.

ગઝલ.

ચહાંડો તુમ રેલપર ચારો અન્યથા યેહ સવારીહે
 હે બના તુમને જીસ ગહરમેં વહાંબી ધનતઝારીહે
 મીલાકર ખાદખાક ઓર આખ આતશકા બના અંજન
 કલાંહે ફેજ કુદરતકી યેહ રહકી ખેલ સારી હોએ
 કીરાએકા શીકર કરલો યેહ સૌદા નકદ ખાઝી હે
 ટલેગા વક્ત જખ સરસે તે શીર ચલનાબી ભાસી હે
 ખઝાહે મોતકા ખાખુ ટીકટ હે ખાંટતા સખકા
 જાહહે દમ બદમ ગહનટી અજખ ગફલત તુમારી હે
 મીલા જખ કીકટ ખાખુસે ખુલ ગાડીકા દરવાઝા
 સંબલકર આપકા ખેઠો જહાં મરજી તુમારી હે
 જખ આતસ ઇશ ખદડકી ધુવાં જલકર નીકલતા હે
 જગરસેં ચીખ જખ નકલી હીજરકી સાંચા બારી હે
 રેલગાડી

શોર મચાતી ચટપટ કરતી સીટી બગતી આતીહું
 સોક વતનમ અયે જે તાબો અપને વતનકા બનવાલો
 છતી જલદી કયું હને તુમકો હોએરો હોએરો મે આતી હું—શોર
 આંધી આએ પાની બરસે આગ પડે યા આસે
 મુજકો કુચબી ખઓફ નહી હયે અપની ધુનસે જાતી હું—શોર
 શહેરો જંગલ ઓર ગાહી કસ્મે ઝીલો દરીયા ઓરવાદી
 દેખતી બાલતી સએરે કરતી દમ બર આતી જાતી હું—શોર
 ગેરે શકરકી લોહા લકડી કંકર પથર ઓર ગલા
 હાથી ઘોડે બુડે બચે સખકા લાદે લાતી હું શોર
 શોર બબરહો યા હાથી ભાગતે દેખે સખ મુજકો
 સામને મેરે કયા કોઇ આવ દેવની મએં બની જાતી હું—શોર
 પડતી હું જખ અજકી છુંદે કાલી ગટા જખ જાહહો
 ચાર મેરે કુચ લુત્ફ ન પુછો જુલા મએં બન જાતી હું—શોર

ગઝલ.

સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલી વાલે
 તેરી સુરત બોલી બાલી નેત પ્રેમરસ મતવાલી
 જુલફેં કાલી કાલી પીયારી દીખતા ચાંદશે મુખડેવાલે
 સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જલી વાલે
 તેરા ગુમખદ માહ મુન્દીવર તેરા કયા હે ચક્ષમ એ દૈસર
 રસકે તુખા તેર મીઠાવાક જીસકે ફોજ જહાંમે નીરાબે

સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
 છોરી મસજીદ મનકા માલા રેહમત બેજીયો બેજન હારા
 અપતો જપું હું નામ તેહારા મળ્યા ધર્સીમે હજાર નીલાલે
 સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
 જસે પરીત કા હે એકરાય દીલકા પુરા કરો ઇસરા.
 કોગા તેરે લીયે ઘરખાર અલ કાહે બેડે ચીલખન કાલે.
 સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
 કલયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સારખ સરવર.
 મેરી ખુદાકા મુદાકા મુજસે મીટા દે મીરાં દાતા બાલે બાલે
 સચ્ચદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.

ગઝલ

ખતા હોવે મેરી મધનુદીન અજમેરી;
 કમુલ હક ડોયા મેરી મધનુદીન અજમેરી
 દરઅકદસકા કુતાહું કપીના હું કદાં જાઝી
 કરો હાજરતવા મેરી મધનુદીન અજમેરી
 મદાહો ઓજપર કીસમત રહુંયા રાહતો ઇશરબ
 રહે દરનેમજાં મેરી મધનુદીન અજમેરી
 બીખારી હું તેરે દરકા દીલા સદકા તેરે સરકા.
 તું અખ કીસમત ખુલા મેરી મધનુદીન અજમેરી
 ન હું મોહનાજમે કીસકાસદા અઝગેખ બે મેહેનત
 મીલે મુઝહુકા ગીઝા મેરી મધનુદીન અજમેરી
 હુવા તારાજમે સરવર મારા શીર દર દર
 તું અખ બીગડી ખના મેરી મધનુદીન અજમેરી
 મુજેહી અજમેશ જુલવાઓં રખે પરતુર દીખલાઓ
 ચેહી ઇલતજા મેરી મધનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

દિખા દો મુરતે ઝેયા મોઘનુદીન જલાવી,
 તડપડતા હયે દિલે શૌદા મોઘનુદીન જલાની.
 સિવા તેરે કહાં જાઉ દિલ અપના કિરસ જહેલાઉ,
 શરીક ઐસા કહાં પાઉ મોઘનુદીન જલાની.
 હખીબે કોખરિયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ,
 દિલોંકે મુદદઆ હો તુમ મોઘનુદીન જલાની
 ખુદાકે વાસ્તે આઓ તરહહુમ જલ્દ ફરમાઓ;
 ખુદારા સિકલ દિખલાઓ મોઘનુદીન જલાની.

भञ्जरे हैजे हकानी मुकरर कुतजे रंजानी,
कसमतमें हो लासानी मोघनुद्दीन जखानी.

गजल.

तुं साहीनशाहे कगदुरी, मोघनुद्दीन अजमेरी,
बिदायत हीदे हे तेरी, मोघनुद्दीन अजमेरी.
ठिनडी दामने आहिसगें दौवत लाज लावा हो.
हुजुरी हो जिसे तेरी मोघनुद्दीन अजमेरी.
मुशरफ ने जियारतसे तेरे राजेकी हो आया,
हुवा नारीशे वाह नुरी, मोघनुद्दीन अजमेरी.
दिया हकने शरफ तुज्जहा हे सारे अवहलीया छपक,
नहीं कौछ तेरा सानी, मोघनुद्दीन अजमेरी
कुइं भातोहियुझाह सिवा तेरे अता कीरकी,"
जगांपर बिश युद्धा पारी, मोघनुद्दीन अजमेरी.
अद्द तो था येह गरदु ली जमीली हो गछ हुमन
मदद इरमाओ तुम मेरी, मोघनुद्दीन अजमेरी.
येह किली गदारे जिरदागे जलामें हुपी जाती हे
तु किरती पार कर मेरी, मोघनुद्दीन अजमेरी.
नुहुने मदेरजानीसे दीले मगतुमे मजदूर का,
पुदारा कर तुं मसहरी, मोघनुद्दीन अजमेरी.

गजल.

दिभाओ अक नजर जल्वा मोघनुद्दीन अजमेरी,
में अक मुदतसे हुँ सकदा मोघनुद्दीन अजमेरी
तेरे अक्लहातसे अवाज्ज' उसे पौई क्यामत क्या ?
ने आदिम हो तेरे दरदा मोघनुद्दीन अजमेरी.
तेरे दरपारमें हाजिर हूं सय अंदाही रेह जय,
ताअजजुय हे मेरे मौला मोघनुद्दीन अजमेरी.
यगानांसे अ'ज हे और न अगानांसे कुछ मतलब.
तुम्हारा हूं में मतवाला मोघनुद्दीन अजमेरी
हरे दौवतपे छस मजदूर आसीका ज्हात जब्दी,
खुदा लीगे पुदारा या. मोघनुद्दीन अजमेरी.

गजल.

इधकतक सार हे यरया मोघनुद्दीन यिस्तीका.
मदयक में ली हे यरया मोघनुद्दीन यिस्तीका.
अगर अय दिल तु हे शयदा मोघनुद्दीन यिस्तीका.

ન છોડ હરિભિજ તુ દરવાજા મોઘનુદીન ચિસ્તીકા.
 શરાબે માઅરેફતકી કેશીયત મુજસે કાઈ પુછે
 કે દિલ મેરા હું મન્નવાલા મોઘનુદીન ચિસ્તીકા
 ફકીરીમેં ન હો ક્યુંટર મુઝે ફખરે શાહી હાસિલ
 હુવ હું મેં ગદા કિસ્કા મોઘનુદીન ચિસ્તીકા.
 અમાનેકી હવા કયસીહી ચલ જાવે મેરે દિલપર,
 વઝીકા મેં ન ભુલુંગા મોઘનુદીન ચિસ્તીકા.
 ચલો અજમેરકો અહમદ અગર શૌકે જિયારત હે,
 કે વહાં હે જલ્લાઅર વોઝા મોઘનુદીન ચિસ્તીકા.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જનસે કિદા હું ચાહે મોલો યા ન બોલો,
 ફરમાન હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશકને સતાયા,
 બદનામ હૈ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 તેરી ઇશકકી કટારી લાગી જીગરપે કારી,
 જાપમી મેં હોં ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
 ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 શિયલીને હુલ મારા મનસુર જા પુકારા,
 સુત્રીપે ચઝહ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 મુરદંકો જિદા કરકે દમ કુમ બે ઇત્તી પડહકે,
 મુજરીમ મેં હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 આરાચલા હયે સરપર પોહયા મેં દરપે મરકર,
 બલહર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુશ જાને
 આગાહ હો ઇસસે વોહી જા કાઈ હુશ જાને.
 કિસ્સે કહું મેં અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
 તાલિખકી સખ હકીલત મતલખ ખુશ જાને.
 સખે તુર જલકે ચારો સુરમા બના હૈ દેખો,
 ઈસ્કે હુસનકી ખુશી મુસાહી ખુશ જાને
 ખુરરાક જિસ્કે ખાતિર ફલા નહીં સમાયા,
 સખ રાઝકી હૈ જાતેં રકરકહી ખુશ જાને.
 ઇસરાદે હસે આગાહ કાઈ નહીં હુવા હૈ.
 કાઝી ખુદાકી ખાતેં અહમદહી ખુશ જાને.

ગઝલ—કાઝી.

તુમ વાંકે રાઝ ખરી વ જલી યા શહમેર મગદુમવલી.
 કના પુરી મેરી યે મુરાદલી યા શહમેર મગદુમવલી.
 મેઝતને વક્ષીહેં બખ્ષીકે તુમ પેશવા હાંદીહો સખે,
 હૈયનાયબ આપ કે હાજ અલી યા શહમેર મગદુમવલી
 તુમ પેશવી હક કે પ્યારે હો ભારીબ નખીકે દીધારેહો
 હો ખ્વાબ દીંદેકે જનેવલી યા શહમેર મગદુમવલી
 મેરી ટીસ્ટી ભવરમેં આનકશી નહિ આસથી મુબ્કો બચનેદા
 લીયા નામ તેગ મુસ્કીલ યે દલી યા શહમેર મગદુમવલી
 બીક્ષાહ કરમકર જલવેહ રીખા કાજીકે નહિ અબ તરસા
 આવા હું પગ હાજત તખ્તી યા શહમેર મગદુમવલી

ગઝલ—કાઝી.

હમારે સરવરે આલમકા રતખા કામ કયા જને
 ખુદાસે મીલના આહે તે મોહમ્મદકા ખુદા જને
 મરઝ કમ જતાહે મેરા દવારો જન તખ્તીમેંગી
 હમારે હરદી દાર મોહમ્મદ મુસ્તફા જને
 તમન્ના હેના જલતકી તખ્તવાલીશ હુગે ગીરમાર
 તમન્ના દીવ હમારકી હખ્તીમેં કીયરીયા જને,
 ખુદાકા મુસ્તફા જને મોહમ્મદકા ખુદા જને
 કહે ઇસારમજ્દકા પોલી જે સર તતસેં ખુદા જને
 વાકમ પાતાહે મેદેદી જોકાઝીફુદ મે હુખાહે
 રુદારો આત અહેમદકા જે કામ હે ખુદા જને.

ગઝલ—કાઝી.

હમ બદમ અર્થસે આતી હયે સદા આજકી રાત.
 દેખો વોહ આતે હયે મરખુમે ખુદા આજકી રાત.
 આંકે જિંમરીલ લગે કહેને કે ચત્રીયે હઝરત,
 આપકે દીલકા શોદા હયે ખુદા આજકી રાત
 સખ નખી કહેને લગે આપની જલુકાંકે ગરદન,
 મિલને અલાહસે ચહે શાહે હુદા આજકી રાત.
 કલા અલાહને કે કયા ચાહિયે મેરે મહબુબ,
 મેરી સખ તુમગે ખુદાખ હયે ફિદા આજકી રાત.
 હુરે ગિલમાનો મુલક ઓર સખી જન્નો બશદ,
 હમ બદમ પરહતે હયે સખ અલ્લેઅલા આજકી રાત.
 કાઝી વેહ વક્ત હયે મ્યું હાયસે તું ખોતા હયે,
 દોગી મહબુલ જે મજિયા દોઆ આજકી રાત.

શિકવા નહીં કરેગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
 દિલગ્ગન ઓર હમાં તુમપર કરેગા કુરખા,
 મઅદા વફા કરેગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 કાંઝી પદ્મનંદ કંકની સુરત બના ફકીરી,
 દરદર સદા કરેગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ-દાગ.

તદખીરસે કીસમતકી ધુરાઈ નહીં જાતી,
 બીગડી હુઈ તેકદીર બનાઈ નહીં જાતી.
 દીલલેકે વાહ અખજાન તલખ કરતે હેં મુજહસે,
 યેહ યેસી ધરી હુકે ઉઠાઈ નહીં જાતી.
 મએ પીતો સહી તોખાબીહે જાઈગી ઝાહીદ,
 કમખખત કયા મત અબી આઈ નહીં જાતી,
 દીલ મેરા સગલુકે તહે નેગ ન ઉકગી,
 એક કાંસકી તકલીફ ઉઠાઈ નહીં જાતી.
 ગ દે ક્રેયહાં દીલમે કીયા એક તમન્ના,
 બાહ તાખ ઝપા ખોડસે લાઈ નહીં જાતી.
 લીલાહ મેરે ઝખહ પે તકખીર તો પહડસો,
 જંતનીબી જયાં તુમસે હીલાઈ નહીં જાતી,
 એ દામ કહા હાલ દીલે હિસ દુશમને જાસેં,
 નાદાં તેરે દીલકી સફાઈ નહીં જાતી,

ગઝલ-દાગ.

આખ હુઈ આશકકી તખીયત નહીં જાતી.
 આતીહે તો શીર આકે ક્યામત જાતા,
 સર જાતાહે સરસેં તેરા સોદા નહીં નહીં જાતી,
 દીલ જાતાહે દીલસેં તેરી હિલકત નહીં જાતી.
 અલ્લાહસેં મહેશરમેં કહુંગા તેરે આંગ
 મજબુર હુમે હિસકી મોહખત નહીં જાતી.
 બોસે જો તલખ મેનેં કીયા હંસ કેવો બોલે
 યે હુસ્નકી દોલતહે ધુટાઈ નહીં જાતી
 અખલ તો હિનકે શરમ રહી મુંસે ન બોલો
 જખ શરમ ગઈ વસ્તકી ફુજજત નહીં જાતી,
 ફરહાદ કે મરહસેં યે આતીહે સદાએ
 ખરખાદ કીસી શખસકી મેહનત નહીં જાતી
 અમ ફામ ખુશ માન નવુ હિરકે કહેકા,
 માઆશકકી માહીસેં તો ધખત નહીં જાતી

ગઝલ-શારદા.

દિવસ હમારા લે લિયા હમ કે દીયા કુચ્ચ બી નહી.
 બે કરારી ચદ ચલી અખતક કીયા કુચ્ચ બી નહી
 ક્યોં હુદ નફરત યહાં આને સે તુમ કે ચહ બી ખતક,
 યાદ આતી હય હમેં અમની ખતા કુચ્ચ બી નહી.
 સાથ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાનથે,
 ગાન બીલેલો હમે ઉજરો ગિલા કુચ્ચ બી નહી
 કરલે અપની સી સિરફ નેકી બદી રહ જાવગી.
 હાથ ગાયબા નફા ગમ કે સિવા કુચ્ચ બી નહી.
 “ શારદા ” કરકે દગા પીછે જોહાત પછતાયેગે,
 બાદ મેરે પાચોગે દીલ્ગર મગ્ન કુચ્ચ બી નહી.

ગઝલ-અકબર.

હીંદવાલે ઉન્હે મકકી મદની કહેતેહે,
 ખુલકવાલે ઉન્હે સરવે અમની કરતેહે,
 દેખકર અપને સહીશમેં તેરા હુસનેજમીલ
 અબીકા રાખસે અલ્લાહલો ગની કહેતેહે
 તુંજા હુરોને હુજુર આપકા દોલત ખાના.
 હંસકે બોલે હમેં મકકી મદની કહેતેહે
 એક ઇશારેસે હુવા ચાંદકા દીલ દો દુકરે.
 આશક ઇશ આનકા બરઝીકી અનીક કહેતેહે
 મન્ઝીલે ગમમેં થકા એકા હું મહેબુબસેં દુર
 ઈસ મુસીબતકો ગરીબુલવનની કહેતેહે
 એક તુમ હોકે હે અલ્લાહ તુમહારા મુસ્તક.
 એક મુસાહેકે રખે અરની કરતેહે.
 મરહુમા અકબરે મદાહ લી ખુખ ઝઝલ,
 ઈસી અંદાઝકો શીરીન સુખની કહેતેહે.

ગઝલ-અકબર.

કહાંલે જાઉં દીલ દોતું જહાંમ સખત મુશકીલહે
 યહાં પરયોકા મજકા હે વહાં હુરોકી મેહરીલરહે
 ઇલાહી ફેસી ફેસી સુરતે તુને બનાવહે,
 કે હર સુરત કલેજેસે લમા લેનેકે કાખીલ હે.
 મેરા દીલલેકે પ્રીયોકી તરહે પત્થરપે પટકા
 મેં કહેતા રહે ગયા જાલીમ મેરા દીલહે મેરા દીલહે
 જો દીલ મયલ સનામકો દેખકર હસરત ચે બોલ ઉતી.

ફેર જો એ અરખ યે બઝમ ગુશતાકી કે કાખીલહે
 ને દેખા અકશ આયનેમેં અપના બોલે જનઝલાકર.
 અરે તું કાન હે હટ સામનેહેં કયું મુકાબીલ હે
 મેરી તુરખતપે એક દાકર લગાઈ જોર યે ફરમાયા.
 ક્યામત આ ગઘ ઉઠ સોનેવાલે કયસા ગાશીલહે.
 દળરો દીલ મસલકે પાઉસે જનઝલાદ ફરમાયા.
 લો પીછાનો તુમહારા ધન દીલોમેં કાનસા દીલહે
 સવાલે બોસેપર કયું જીડકીયાં દેતેહો અકબરકા.
 ફલા તનહર કલામ અબ્લાહ મે અઝગહેરે સાલયલહે

ગઝલ-દીલગર.

અખ તો બહિંગી મદીનેકા મેં જોગન બનકર,
 ઇશકે અહમદમેં ફિરંગી મેં બિરોગન બનકર.
 ખાક હો સરપે મજબાલ હોં સરકે બિખરે,
 હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
 ન તો મેં કાઅમે ગઘ ઔર ન મદીને પેહીચી.
 રેહ ગઘ હિંદમેં કમખખત મેં પાપન બનકર,
 અય સખા ગીર્દ મદીનેકી ઉડકર લા દે,
 મેરી ધન આબમેં પડ બગે વોહ અનજન બનકર.
 સુજકા બને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમા,
 મૌત કયું પીછે પડી હે મેરી બયરન બનકર.
 મરને દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાવિંદ,
 હાય કુછબી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
 હોકે સો બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નખી,
 હાર ટુલોકા ચઝહાઉંગી મેં માલન બનકર.
 નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
 કલ ક્યામતકો મે કામ આયેગા જૈશન બનકર.

ગઝલ-હુમતા.

કોઈ ઔસી સખી ચાતુર ન મીલી તુઝે પીને દવારે બીહદીતી
 મય ને રાહે મદીનાબી દેખી નહી મેરી બધયાં પકરકેખતાદેતી
 મોરે મનમે હય હય અબેતો જોગનાયા બનુ જોર મલકે
 લખ્યુત મદીને ચલુ.

સખી હીંદ કી નગરીમેં કાહોરહું તોરી પીત ન ચૈન ઝરા દેલી
 પીયા સાથ સમનદર પાર બસુ મોરે પગમેં નચલનેનકા જોર રમ
 નહી આઘ મદીનેકી કોઈ હવા મુઝે મુલકે અરખમેં ઉડ

મંચ તો મુની સજરયા મે તડપટ હું પીયા મુલકે અગ્નિમે
ખીરાજત હાય.

કબી વપને મેં દેવે જો દરસ દીખા મહી ચરનોમેં શીશ નીવા દેતી
મય રોવત રોવત બહીરીલસ લીયા હુંઠત હું મીલતાહીનહી મારી
મેત બી આતી નહી હય મળી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી
નોરી પીતકા દુખડાતો મંચહી નહીપકા રોતા હય હીજરમેં વાબીમુંહી.
મુઝેં દરપે ખુલાસે જો શાહે અરલ મુમ તાજકા દુખરા સુના દેતી

ગઝલ આખર.

તુમારા દીલ ગર હમસે શીરા હયે,
તો બહેતર હયે હમારાબી ખુદા હયે,
હમારી કુછ નહી તકસીર લેકીન
મીલો જસસ તુમારા દીલ મેલા હયે
હુવેહો કીસ લીયે ખેઝાર હમસે
વોહ અહમક હયે કહા હય જસને તુમસે
હહો હમને તુમારા કીયા કીયા હય
અબસ ખે દીલ કરો મત “આખરકો”
મુસાશીર હયે શીકીરતા હયે મદા હયે

ગઝલ કાલીન.

શીકસને દીલ તેરે કુચેમેં આન ખેડે હયે
ફનાકી કીસ્તીમેં લાખો હજાર ખેડેહેં
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે જો જાલીમ
લખોયે દમહો તેરે ઇન્તેઝાર ખેડેપેં
કલીનખાનકે પુછા કે ચાર કેસ હો,
હજારો દરદ કલેજે દખાયે ખેડે હંચ
ખુદાકે વાસ્તે પદદેસે તું નીકલ બાહોદ,
બહોત દીનોસો તેરે ઇન્તેઝાર ખેડેહે
શીરાકે ચારમેં કફની રંઝાઇ હે કાલીન
તેરે મજરપે ધુતી રમાયે ખેડેહે.

ગઝલ માહામુદ.

આકાર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હુ,
મેરી ખબર લો ખાળ ના કામ હો ચુકા હું
સોંપા હું તુમકો પચારે દુન્દા વ દીનકી કુનજી,
અબ પાસ મેરે કયા હય ખે દામ હો મુકાફું,
ખદા ઉદાઓ ફખસે મુખડા દીખાઓ આજી,

મંથ ઈશિક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખખો મેરી
મુઝકો યહી હય ખાજ ગલે હાર હો ચુકાહું;
માહમુદ જખ મીઝા હય એક જમ વસલ ખાજ,
મખમુર મસત પીકર એક જમ હો ચુકાહું.

ગઝલ-ઝંર.

કતલ કરનેકો આશકે નીગેહ તલવાર કાશી હયે,
ખીચહકા જખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાશી હય.
પંચાં દીલ દીવાનાકો નહી દરકાર ઝંઝરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરેયેક તાર કાશી હયે:
ન તરખીલ હયે ન સીકદા હયે નહી મતલબ કીતાબેસે,
તસખ્વર ખન ગયા દીલમે યેહી તકરાર કાશી હયે;
પંચાં દેખકર મુજકુ ન ઈતના જુદમ કર ઝાલીમ,
ગકકન મેહેરખાનીસે તુમારા પીઆરા કાશી હયે;
અકલા છોડ જા મન મુજકુ તુ દસદારે કાનીમે,
“ઝંરકે” ઝખકે ખસ ખનજરે ગુફતાર કાશી હયે.

ગઝલ-ઝંર.

તઝદીર હમારી ઇતદીનો કેસી બદલ ગજ
હાથોમેં વાહપરી મેરે આકે નીકલ મઘ
એક ગાજ મેરે યારકી અખર જં હીલમઘ
લાખો સીપાહી કટ ગયે તલવાર ચલ ગજ
શોઅલા હમારી આહકા એસા હુવા જુલંદ
ખીજલી તડપકે ચરમે કોહનસ નીકલ મઘ
હયે વાએ ઇનકીલાએ ઝમને કે ઝારમ
દેહલી “ઝંરકે” હાથસે ચલમેં નીકલ મઘ

કાહરવા.

લેલા ચંબેલી કે હાર હાર મેરે યારો

અંતરા.

બેલાલી બેચુ ચંબેલીખો બેચુ
ગંદેકી દેખો બહાર બહાદ મોરે
ફુલ રહા ગુલ લાલ ચમનમ
નરગીસ શેલાખ આર અનાર અનાર મોરે
અસર પીઆ ગુલ ચપાખો ફુલે
ફુલ રહે ગુલ હઝાર હઝાર મોને

આયન.

નૈના લગાએ કહા બન્યાએ ખલાસી મયા નૈના લગા,
 કપતાન ખાવે મુરગી સારંગ ખાલ બકરા.
 હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
 કહી ફેફસી તીલ્લી રે નૈના લગા.
 કપતાન પીવે કચ્ચા સરંગ પીવે પાંડી
 હમ ગરીબ ખલામી કહી તાડી
 કહી એવડા કહી લાસી રે નૈના લગા
 કપતાન ખાવે કટલેશ સરંગ ખાવે એવદ,
 હમ ગરીબ ખલામી કહી ખીચડી
 કહી રોટી કંઈ ચટનીર-નૈના લગા.
 કપતાન શીરે પાટે સરંગી શીરે ગાડી
 હમ ગરીબ ખલામી કંઈ ચડતે,
 કહી ગીરતી કપ પડતે રે નૈના લગા
 કપતાન સોવે ફેખીન સરંગી સાવે ફાલક
 હમ ગરીબ ખલાસી કંઈ તુલક
 કહી મોરા કંઈ ફાળકા રે-નૈના લગા

ગઝલ-ઝારીન.

અમ દાવ તુ કોસકી યાદોં દીવાનો બન ગયો
 આંચ રોકે દુએ શમઅમે પરવાના બન ગયો
 વળરોકે જો પીઆલ મુરીગ વેચા પેલ દીલ
 પોરુએ એક રકીબ ન બેજાના બન ગયા,
 વહશી ખરાબ હાલ પરગાંને દરખાદ
 ફરકતમે ચારકે તો મએ કયા કયા બન ગયા
 ખીરે મુગારો મગકો મીલી દુએ ખરાબે પ્રશક
 જહીદ હમારી ખાકકા પયમાના બન ગયા
 ગાંવે મુઠ્ઠ રકીબ તુ કયા બન લુન્કે હીગર
 જાંવેસાકે મએ બના હું તુ વેશા ન બન ગયા
 પૈતુલ હરમથા કાબએ દીલ ખાનએ ખુદા
 યાદે બુતાને હીરમે બુત ખાના બન ગયા.
 “ઝામીન” શીરકે ચારકી તહરીર કયા જર
 આલમમે તેરે ઇશકકા અફસાના બન ગયા,

સમાપ્ત.

